

Buletin legislativ

Decembrie 2006

Drept bancar	1
Procedura civilă	10
Drept comunitar	12
Protecția consumatorilor	14
Dreptul muncii	17
Instituții financiare	18
Achiziții publice	21

Decembrie 2006

Buletin legislativ

Drept bancar

1 Modificări importante în sectorul instituțiilor de credit

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului („O.U.G. nr. 99/2006”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027/27.12.2006

Intrare în vigoare

1 ianuarie 2007

Legături cu legislația comunitară

- Directiva nr. 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit
- Directiva nr. 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind adecvarea capitalului firmelor de investiții și instituțiilor de credit
- Directiva nr. 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000, privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică
- Directiva Consiliului nr. 89/117/CEE din 13 februarie 1989 referitoare la obligațiile sucursalelor stabilite într-un stat membru ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, având sediul central în afara aceluși stat membru, privind publicarea documentelor contabile anuale

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 99/2006 a fost adoptată în scopul îndeplinirii de către România a obligațiilor asumate în cadrul negocierilor în vederea aderării și are ca scop armonizarea deplină a legislației relevante în materie cu reglementările comunitare.

În acest context, O.U.G. nr. 99/2006 reprezintă actul normativ de reglementare primară în domeniul activității instituțiilor de credit care preia în bună măsură prevederile fostei Legi nr. 58/1998, dar în același timp instituie și o serie de modificări.

Sfera de aplicare

Prevederile O.U.G. nr. 99/2006 se aplică:

- instituțiilor de credit definite ca:
 - entități a căror activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu;
 - entități, altele decât cele prevăzute la lit. a), care emit mijloace de plată în formă de monedă electronică
- societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții;
- sistemelor de plăți, sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, participanților la aceste sisteme și administratorilor sistemelor și ai serviciilor de infrastructură utilizate în cadrul acestor sisteme.

În plus, în scopul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, O.U.G. nr. 99/2006 se aplică și (i) societăților financiare holding și societăților holding cu activitate mixtă, instituțiilor financiare cu sediul în alte statele membre, care îndeplinesc anumite condiții; (ii) instituțiilor financiare cu sediul în România, care îndeplinesc anumite condiții; și (iii) auditorilor financiari ai instituției de credit, auditorilor financiari ai societăților financiare holding.

Activități permise instituțiilor de credit

Spre deosebire de Legea nr. 58/1998, noua reglementare nu mai menționează scontarea printre activitățile de contractare de credite. Totuși, enumerarea acestor activități este doar exemplificativă.

O.U.G. nr. 99/2006 lărgeste categoria serviciilor de consultanță premise instituțiilor de credit, anterior expres și limitativ prevăzute de lege, prin mențiunea finală "prestarea altor servicii de consultanță".

Nu se mai menționează anumite activități prevăzute anterior de Legea nr. 58/1998 (precum depozitarea activelor fondurilor de investiții și societăților de investiții, distribuirea de titluri de participare la fonduri de investiții și acțiuni ale societăților de investiții, acționarea ca operator al Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, operațiuni în mandat, servicii de procesare de date, administrare de baze de date ori alte asemenea servicii pentru terți), incluzând în schimb, în

plus față de reglementarea anterioară, în categoria activităților permise:

- orice alte activități sau servicii, în măsura în care acestea se circumscriu domeniului financiar, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activități;
 - operațiuni ne-financiare în mandat sau de comision, în special pe contul altor entități din cadrul grupului din care face parte instituția de credit;
 - operațiuni de administrare a patrimoniului constând din bunuri mobile și/sau imobile aflate în proprietatea acestora, dar neafectate desfășurării activităților financiare;
 - prestarea de servicii clienței proprii care, deși nu sunt conexe activității desfășurate, reprezintă o prelungire a operațiunilor bancare
- În privința activităților enumerate la pct. (iii)-(v), se impune condiția ca veniturile obținute din aceste activități să nu depășească 10% din veniturile totale obținute de instituția de credit respectivă.

O.U.G. nr. 99/2006 califică drept interzise următoarele operațiuni:

- gajarea propriilor acțiuni pe contul datoriilor băncii;
- acordarea de credite garantate cu acțiuni, alte titluri de capital sau cu obligațiuni emise de instituția de credit însăși sau de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit;
- atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile, titluri sau alte valori, de la public, când instituția de credit se află în stare de insolvență;

Închirierea bunurilor către terți (cu excepția bunurilor obținute în urma executării creanțelor) este permisă fără limitările din Legea nr. 58/1998, dacă este necesară desfășurării în condiții adecvate a activităților pentru care instituția a fost autorizată sau sunt destinate perfecționării, pregătirii profesionale a salariaților, organizării unor spații de odihnă și recreare sau asigurării de locuințe pentru salariați și familiile acestora.

Aspecte generale privind desfășurarea activității instituțiilor de credit

Cerințe privind capitalului social

- instituțiile de credit trebuie să dispună de fonduri proprii distincte sau de un nivel al capitalului inițial cel puțin egal cu nivelul minim stabilit prin reglementări, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro;

- instituțiile de credit nu se pot constitui prin subscripție publică.

Aționariat

- acționarul care intenționează să-și diminueze participația sau proporția din drepturile de vot astfel încât acestea să se situeze sub nivelurile de 10% din capitalul social sau totalul drepturilor de vot din ale unei instituții de credit, persoană juridică română nu mai trebuie să notifice această intenție BNR;
- nu se mai prevede expres retragerea autorizației în cazul în care acționarul băncii nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege și de norme pentru asigurarea unei gestiuni prudente și sănătoase a băncii ori nu mai permite realizarea unei supravegheri eficiente.

Organizare și conducere

- conducerea operativă a activității instituției de credit este delegată în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale de către consiliul de administrație la cel puțin 2 directori care trebuie să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți;
- O.U.G. nr. 99/2006 abrogă condițiile prevăzute de Legea nr. 58/1998 pentru persoanele desemnate să exercite responsabilități de administrare și de conducere operativă a unei instituții de credit și prevede doar că acestea trebuie să dispună de reputație și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate;
- noua reglementare nu mai prevede expres obligația de angajare a băncii prin semnătura a cel puțin 2 conducători;
- de asemenea, nu se mai prevăd dispoziții speciale referitoare la conflictul de interese. În aceste condiții devin aplicabile dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale;
- în afară de condițiile prevăzute de legislația în vigoare referitoare la administratorii unei societăți comerciale, o persoană nu poate fi aleasă în consiliul de administrație al unei instituții de credit, iar dacă a fost aleasă, decede din mandatul său, în următoarele situații:
 - persoana îndeplinește o altă funcție în cadrul instituției de credit în cauză, cu excepția cazului în care este și director al acesteia;
 - O.U.G. nr. 99/2006 nu mai menține interdicția membrului consiliului de administrație de a fi salariat, administrator sau auditor financiar la o altă instituție de credit, persoană juridică română;

- în ultimii 5 ani, persoanei i s-a retras de către autoritatea de supraveghere aprobarea de a administra sau conduce o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de asigurare/reasigurare sau o altă entitate care desfășoară activitate în sectorul financiar ori a fost înlocuită din funcția exercitată în astfel de entități din motive care îi pot fi imputate;
- îi este interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească, sau o decizie a unei alte autorități, să administreze sau să conducă o entitate de natura celor prevăzute la lit. ii) ori să desfășoare activitate într-unul dintre domeniile specifice acestor entități.

Secretul profesional

Informații de natura secretului bancar pot fi furnizate, în măsura în care acestea sunt justificate de scopul pentru care sunt cerute ori furnizate la solicitarea instanței de judecată, în scopul soluționării diferitelor cauze deduse judecătii.

Instituțiile de credit sunt obligate să furnizeze informații de natura secretului bancar, după începerea urmăririi penale împotriva unui client, la solicitarea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești ori, după caz, a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului.

Participații calificate

Instituțiile de credit, persoane juridice române pot deține participații la o instituție de credit, o instituție financiară, o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate ce desfășoară activități care reprezintă o prelungire directă a activității bancare, cum ar fi leasing, factoring, administrare de fonduri de investiții, sau care prestează servicii auxiliare activității bancare, cum ar fi servicii de procesare de date, ori desfășoară alte activități similare în limita a 50% din fondurile lor proprii.

Spre deosebire de reglementarea anterioară care interzicea participația instituțiilor de credit la o asemenea entitate peste pragul de 20% din capitalul entității / valoarea totală a titlurilor participative emise, O.U.G. nr. 99/2006 interzice numai dobândirea de participații calificate prin care instituțiile de credit pot exercita controlul asupra entității respective.

Limitele prevăzute de O.U.G. nr. 99/2006 nu pot fi depășite decât în situații excepționale, caz în care BNR dispune instituției de credit să-și majoreze fondurile proprii sau să întreprindă alte măsuri similare. Nu se mai prevede necesitatea

Acte normative abrogate	<p>aprobării prealabile a BNR, ci doar notificarea ulterioară.</p> <ul style="list-style-type: none">• Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară (“Legea nr. 58/1998”);• O.U.G. nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit;• Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ;• Legea nr. 33/2006 privind băncile de credit ipotecar.
Denumirea actului normativ	2 Circuitul instrumentelor de plată de debit Regulamentul BNR nr. 11/2006 privind circuitul instrumentelor de plată de debit („RBNR nr. 11/2006”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1032/ 27.12.2006
Intrare în vigoare	27 decembrie 2006
Dispoziții principale	<p>Acest regulament are un pronunțat caracter tehnic, stabilind circuitul instrumentelor de plată de debit (i.e. cambia, biletul la ordin și cecul), în cazul în care acestea urmează să fie compensate printr-un sistem electronic de plăți, obligațiile și răspunderile beneficiarilor, instituțiilor de credit participante la sistem și ale administratorului sistemului care asigură compensarea electronică a acestor instrumente.</p> <p>Regulamentul stabilește fiecare etapă ce trebuie parcursă în scopul compensării electronice a acestor instrumente. Regulile sistemului urmează a fi emise de către administratorul de sistem și trebuie autorizate de Banca Națională a României.</p> <p>Rolul RBNR nr. 11/2006 este de a impulsiona comerțanții în utilizarea unui sistem electronic de plăți în vederea valorificării acestui gen de instrumente.</p> 3 Notificarea deschiderii de reprezentanțe în România de către instituții bancare din străinătate
Denumirea actului normativ	Norma Băncii Naționale a României nr. 25/2006 pentru modificarea Normei Băncii Naționale a României nr. 6/1998 privind notificarea deschiderii în România de reprezentanțe de către băncile străine („N.B.N.R. nr. 25/2006”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1015/20.12.2006
Intrare în vigoare	20 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	Norma Băncii Naționale a României nr. 6/1998 privind notificarea deschiderii în România de reprezentanțe de către băncile străine (“N.B.N.R. nr.6/1998”)
Dispoziții principale	Fără a aduce modificări de substanță în materia procedurii notificării deschiderii

de reprezentanțe străine pe teritoriul României prevăzută de Norma nr.6/1998, dispozițiile N.B.N.R. nr. 25/2006 realizează o lărgire a sferei de incidență a dispozițiilor normei, care vor fi aplicabile nu doar băncilor (așa cum prevedea fosta reglementare), ci instituțiilor de credit care înființează reprezentanțe în România.

De asemenea, pentru a permite Băncii Naționale a României să țină o evidență la zi a reprezentanțelor instituțiilor de credit străine deschise în România, se instituie obligația acestora de a comunica Direcției reglementare și autorizare orice modificare a principalelor lor caracteristici sau a celor ale instituției de credit străine pe care o reprezintă, precum și, dacă este cazul, închiderea lor, în termen de 15 zile de la data apariției respectivei modificări sau de la data închiderii.

4 Reglementări contabile aplicabile instituțiilor de credit

Denumirea actului normativ	Ordinul guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 24/2006 privind modificarea și completarea Ordinului guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 5/2005 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit (" Ordinul nr. 24/2006 ")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1042/28.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu alte acte normative	Ordinul nr. 5/2005 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit (" Ordinul nr. 5/2005 ")
Dispoziții principale	Ordinul nr. 24/2006 a fost adoptat în scopul lărgirii sferei instituțiilor de credit cărora li se vor aplica reglementările contabile prevăzute în anexa ce face parte integrantă din Ordinul nr. 5/2005. Astfel, în afara instituțiilor de credit prevăzute de vechile prevederi legale, aceste reglementări contabile devin aplicabile și: (i) băncilor de credit ipotecar; (ii) instituțiilor financiare nebancale înscrise în Registrul general potrivit prevederilor titlului I din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale; (iii) entităților fără personalitate juridică (sucursale și alte sedii secundare) cu sediul în România care aparțin unor instituții de credit cu sediul în străinătate, precum și (iv) entităților (sucursale și alte sedii secundare) cu sediul în străinătate, care aparțin unor instituții de credit cu sediul în România. Pe de altă parte, conform Ordinului nr. 24/2006, situațiile financiare anuale întocmite de către instituțiile de credit obligate să respecte Reglementările contabile vor fi auditate <i>numai</i> de către auditori financiari (vechea reglementare

permitea, în anumite situații, efectuarea auditului și de către cenzori).

5 Notificarea succursalelor instituțiilor de credit și a furnizării directe de servicii

Denumirea actului normativ	Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 10/2006 privind notificarea succursalelor instituțiilor de credit și a prestării de servicii în mod direct (" R.B.N.R. nr. 10/2006 ")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1044/29.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (" O.U.G. nr. 99/2006 ")
Dispoziții principale	<p>R.B.N.R. nr. 10/2006 reglementează condițiile înființării de sucursale și prestării de servicii în mod direct de către instituțiile de credit, persoane juridice române, în alte state membre, precum și de către instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din alte state membre pe teritoriul României.</p> <p>Regulamentul nr. 10/2006 distinge între două situații:</p> <ul style="list-style-type: none">• desfășurarea activităților specifice de către instituțiile de credit, persoane juridice române în alte state membre. Instituția de credit în cauză va fi obligată să notifice băncii centrale intenția de a desfășura într-un stat membru, direct sau prin intermediul unei sucursale, activitățile pe care le poate desfășura în România. La notificare vor trebui anexată o documentație specifică. Dacă se dorește prestarea de servicii în mai multe state membre, va fi necesară o notificare separată pentru fiecare stat în cauză. Orice intenție de modificare a elementelor la care se referă documentația ce însoțește notificarea (e.g. intenția de a schimba persoanele ce asigură conducerea sucursalei din statul membru) se comunică Direcției Supraveghere din cadrul BNR.• desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din statele membre. O instituție de credit dintr-un stat membru va putea desfășura pe teritoriul României, direct sau printr-o sucursală, activitățile pentru care deține autorizație în statul de origine fără a fi necesară o autorizație emisă de banca centrală română. Totuși, instituția de credit în cauză va trebui să comunice Băncii Naționale a

României - Direcția supraveghere data începerii efective a activității sucursalei. Mai mult, instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritățile competente din alte state membre nu vor putea desfășura în România, printr-o sucursală sau în mod direct, una sau mai multe activități prevăzute în autorizația acordată de autoritatea competentă din statul membru de origine decât pe baza notificării transmise BNR de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Dacă se intenționează modificarea aspectelor la care se referă informațiilor furnizate în scopul desfășurării activității pe teritoriul României printr-o sucursală, va fi necesară o nouă notificare a BNR de către instituția de credit în cauză.

6 Procedura de notificare și înregistrare a instituțiilor nebancale

Denumirea actului normativ	Norma Băncii Naționale a României nr. 27/2006 pentru modificarea și completarea Normei Băncii Naționale a României nr. 4/2006 privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor financiare nebancale („N.B.N.R. nr. 27/2006”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1044/29.12.2006
Intrare în vigoare	29 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Norma nr. 4/2006 privind procedura de notificare și înscrierea în registre a instituțiilor financiare nebancale („N.B.N.R. nr. 4/2006”)• Ordonanța nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006 („O.G. nr. 28/2006”)
Dispoziții principale	Modificările și completările instituite prin N.B.N.R. nr. 27/2006 au în vedere în principal: <ul style="list-style-type: none">• condițiile și procedura de înscriere în registrele prevăzute de lege, cum ar fi:<ul style="list-style-type: none">(i) obligația de a înfăptui o listă a normelor interne aplicabile, care să fie semnată de către conducătorul instituției în cauză (sub imperiul vechii reglementări era suficientă o declarație a conducerii instituției cu privire la existența normelor interne);

- (ii) în cazul în care administratorul instituției este reprezentat de o persoană juridică, declarația pe proprie răspundere a reprezentantului permanent;
 - (iii) enumerarea printre cauzele care determină respingerea cererii de înscriere în Registrul General și pe cea privind depunerea cu întârziere a documentației prevăzute de lege în vederea analizării cererii; (iv) adăugarea unui nou motiv la cele care ar putea determina respingerea cererii de înscriere în Registrul de evidență, respectiv nerespectarea termenului fixat de banca centrală cu privire la depunerea unor documente suplimentare;
- modificări și completări referitoare la procedura de notificare și înscriere în registre a instituțiilor financiare nebancale în conformitate cu prevederile dispozițiilor tranzitorii din O.G. nr. 28/2006.

Procedura civilă

Denumirea actului normativ	Legea nr. 459/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă („Legea nr. 459/2006”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994/13.12.2006
Intrare în vigoare	12 ianuarie 2007
Dispoziții principale	<p>Actul normativ instituie anumite modificări în scopul evitării exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale de către justițiabili. Aceeași rațiune a determinat instituirea prin actul normativ anterior de modificare a Codului de procedură civilă (Legea nr. 219/2005 de aprobare a O.U.G. nr. 138/2000) a unor dispoziții care interziceau recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe și stabileau că cererile de recuzare a instanței superioare formulate în fața instanței care soluționează un litigiu sunt inadmisibile. Prin noul act normativ legiuitorul stabilește că inadmisibilitatea se constată chiar de instanța în fața căreia se formulează cererea, pentru a se evita astfel tergiversarea soluționării cauzelor prin formularea unor cereri de recuzare abuzive.</p> <p>Legea nr. 459/2006 instituie în principal modificări și completări ale dispozițiilor legale aplicabile în materia executării silite.</p> <p>În acest sens, actul normativ prevede în mod explicit faptul că un creditor poate declanșa simultan mai multe forme de executare silită. Soluția în discuție, acceptată și anterior intrării în vigoare a Legii nr. 459/2006, era fundamentată pe dispozițiile consacrate de Codul Civil privind gajul general asupra patrimoniului debitorului de care beneficiază creditorul. Ca urmare a apariției Legii nr. 469/2002</p>

privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale („**Legea nr. 469/2002**”), care stabilea o anumită ordine de demarare a procedurilor execuționale, au apărut controverse în legătură cu recunoașterea posibilității creditorului de a declanșa concomitent mai multe executări silite. Deși în general se aprecia faptul că reglementarea cuprinsă în Legea nr. 469/2002 avea un caracter de recomandare, noua modificare înlătură orice polemică pe această temă.

O altă controversă înlăturată de actul normativ se referă la înscrisurile cărora legea le atribuie caracter de titluri executorii. Sub imperiul reglementării anterioare nu exista o poziție unanimă în legătură cu obligativitatea investirii acestora cu formulă executorie, prealabil declanșării executării silite. Legea nr. 459/2006 prevede în mod explicit că înscrisurile în discuție se pun în executare fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.

O modificare importantă se referă la posibilitatea creditorului de a beneficia de actualizarea de către executorul judecătoresc a sumelor stabilite prin titlul executoriu. Elementul de noutate pe care îl aduce Legea nr. 459/2006 constă în stabilirea momentului de la care se actualizează suma datorată, acesta fiind data la care hotărârea a devenit executorie, iar în cazul celorlalte titluri executorii, data scadenței. Spre deosebire de reglementarea anterioară în care actualizarea sumei se făcea, independent de natura titlului, de la data scadenței, legiuitorul a limitat aceasta posibilitate în situația în care procedura execuțională se declanșează pe baza unui act jurisdicțional.

Actul normativ clarifică și posibilitățile pe care le are debitorul de a ataca încheierea cu formulă executorie. Sub imperiul reglementării anterioare, încheierea de admitere a cererii de investire cu formulă executorie nu era supusă nici unei căi de atac – prevedere menținută și prin apariția noului act normativ. Întrucât nelegalitatea/lipsa investirii poate determina anularea formelor de executare, criticile debitorului cu privire la încheierea pronunțată în materie grațioasă erau valorificate pe calea contestației la executare, chiar dacă nu exista o prevedere în acest sens. Prin intrarea în vigoare a Legii nr. 459/2006, se recunoaște dreptul debitorului de a solicita în cadrul contestației la executare anularea încheierii de investire cu formulă executorie.

Pentru a asigura soluționarea contestației la executare cu celeritate, Legea nr. 459/2006 prevede obligația instanței de a solicita organului de executare înaintarea dosarului de executare până la primul termen de judecată, măsură care sub imperiul reglementării anterioare era adoptată pe parcursul soluționării

cauzei.

Un alt element de noutate îl reprezintă dispozițiile privind vânzarea directă a bunurilor. Această formă de valorificare era consacrată și sub imperiul reglementării anterioare, fără a exista însă nici o dispoziție care să detalieze procedura ce trebuia urmată, motiv pentru care modalitatea în discuție nu era utilizată. Legea nr. 459/2006 stabilește că prețul minim în schimbul căruia poate fi vândut bunul supus urmăririi silite este cel la care a fost acesta evaluat prin acordul părților sau, în lipsa unui atare acord, printr-o expertiză.

Legea nr. 459/2006 consacră în mod explicit și regula potrivit căreia sumele destinate plății salariilor nu sunt supuse popririi în anumite condiții. Exceptarea în discuție, aplicabilă sub imperiul reglementării anterioare în baza unei dispoziții susceptibile de interpretări din Codului Muncii, nu era la adăpost de critici. Același articol enumeră și alte două tipuri de sume care nu sunt supuse procedurii execuționale în discuție, și anume:

- sumele reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;
- sumele care sunt destinate unei afecțiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție.

Alte modificări instituite de Legea nr. 459/2006 se referă și la o serie de aspecte legate de executarea silită.

Drept comunitar

1 Abrogarea unor acte normative din legislația națională în contextul aderării la Uniunea Europeană

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană („ OUG nr. 119/2006 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1036/28.12.2006
Intrare în vigoare	28 decembrie 2006
Dispoziții principale	OUG nr. 119/2006 are rolul de a abroga, parțial sau total, anumite reglementări interne adoptate în scopul aplicării cu titlu anticipat a unei serii de regulamente comunitare și al creării unui cadru instituțional necesar implementării în condiții normale a acestora de la data aderării. Regulamentele sunt acte de drept

comunitar cu aplicabilitate directă în toate statele membre, nefiind necesară adoptarea unor acte naționale de transpunere. Abrogarea normei interne este necesară pentru a evita crearea unei practici administrative și judecătorești neunitare în privința aplicării regulamentelor comunitare.

Principalele acte normative care au fost vizate de OUG nr. 119/2006 sunt următoarele:

- Legea nr. 187/2003 privind competența de jurisdicție, recunoașterea și executarea în România a hotărârilor în materie civilă și comercială pronunțate în statele membre ale Uniunii Europene (abrogată integral),
- Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței (abrogată parțial); și
- prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (modificate în sensul adaptării acestora la prevederile regulamentelor comunitare).

2 Organizarea și funcționarea sistemului statistic pentru comerțul internațional de bunuri

Denumirea actului normativ	Legea nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri („ Legea nr. 422/2006 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 967/04.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu legislația comunitară	Regulamentului Parlamentului și Consiliului nr. 638/2004 privind statisticile comunitare referitoare la schimbul de bunuri între statele membre, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 102 din 7 aprilie 2004, respectiv Regulamentului Consiliului nr. 1.172/1995 privind statisticile referitoare la schimbul de bunuri între Comunitate și statele membre, pe de o parte, și statele terțe, pe de altă parte. Legea nr. 422/2006 reglementează cadrul legal pentru organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, având ca obiectiv producerea statisticilor privind schimburile de bunuri dintre România și celelalte state membre ale Uniunii Europene, precum și schimburile de bunuri ale României cu statele nemembre ale Uniunii Europene.

Sistemul statistic de comerț intracomunitar cu bunuri este denumit în continuare

sistemul statistic Intrastat, iar sistemul statistic de comerț cu statele nemembre ale Uniunii Europene este denumit în continuare sistemul statistic Extrastat.

Elaborarea statisticilor de comerț internațional de bunuri este de competența Institutului Național de Statistică, care colaborează în acest scop cu Ministerul Finanțelor Publice. Responsabilitățile fiecărei instituții implicate sunt descrise în mode detaliat de legea în cauză.

Această lege stabilește o serie de obligații importante în sarcina operatorilor economici în legătură cu furnizarea informațiilor statistice Intrastat. Astfel, operatorii economici înregistrați în România în scopuri de taxă pe valoarea adăugată care expediază bunuri într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau care primesc bunuri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sunt responsabili, conform regulamentelor Uniunii Europene, cu furnizarea informațiilor statistice Intrastat.

Această obligație revine în măsura în care valoarea comerțului intracomunitar depășește pragul valoric stabilit anual de Institutul Național de Statistică, separat pentru cele două fluxuri, introduceri și, respectiv, expedieri de bunuri. Declarația statistică Intrastat completată se transmite lunar la Institutul Național de Statistică la termenul stabilit prin normele de completare. Perioada de referință luată în considerare pentru completarea declarației statistice Intrastat este luna calendaristică în care sunt realizate operațiunile de comerț intracomunitar cu bunuri. Declarația statistică Intrastat se depune în format electronic, utilizându-se aplicațiile informatice pentru transmiterea datelor puse la dispoziția operatorilor economici cu titlu gratuit de Institutul Național de Statistică sau fișiere cu date a căror structură trebuie să respecte specificațiile Institutului Național de Statistică.

Nerespectarea obligațiilor cu privire la furnizarea informațiilor statistice Intrastat constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei.

Acte normative abrogate

Hotărârea Guvernului nr. 669/2004 privind pregătirea și implementarea sistemului statistic de comerț exterior Intrastat

Protecția consumatorilor

1 Noi prevederi privind protecția consumatorilor

Denumirea actului normativ

Legea nr. 476/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de Guvern nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor („**Legea nr. 476/2006**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1018/21.12.2006

Intrare în vigoare	24 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor („O.G. nr. 21/1992”)
Dispoziții principale	<p>Principalul scop urmărit de Legea nr. 476/2006 este lărgirea sferei de aplicabilitate a dispozițiilor O.G. nr. 21/1992, prin consacrarea unor noi drepturi ale consumatorilor, și, corelativ, prin impunerea unor obligații suplimentare în sarcina operatorilor economici.</p> <p>În acest sens, se modifică sensul noțiunii de „practică comercială abuzivă” și, implicit sfera de aplicare a O.G. nr.21/1992. Astfel, noua reglementare stabilește o mai clară, completă și cuprinzătoare definiție a noțiunii mai sus precizate.</p> <p>Se consacră dreptul consumatorilor de a fi notificați în scris cu 30 de zile înainte de data pentru care a fost încheiat contractul al cărui termen de valabilitate se prelungește automat, în vederea formulării unei opțiuni de prelungire a acestuia.</p> <p>Se impun anumite obligații suplimentare în sarcina operatorilor economici de natură să conducă la o informare mai eficientă a consumatorilor, cum ar fi obligația vânzătorilor de a informa consumatorii cu privire la prețul final al produsului (inclusiv TVA și alte taxe) sau obligația ca toate actele, documentele ori informațiile referitoare la produsele sau serviciile oferite consumatorilor, indiferent de provenința acestora, să fie redactate și în limba română.</p> <p>Se recunoaște expres posibilitatea consumatorilor ca, în condițiile legii, să solicite și să obțină repararea prejudiciului moral cauzat sau a unor daune conexe remedierii ori înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.</p> <p>De asemenea Legea nr. 476/2006 aduce modificări și completări vizând efectuarea controlului operatorilor economici, stabilirea răspunderii acestora (de exemplu, reglementarea unei contravenții cu caracter agravant constând în săvârșirea de contravenții în materia protecției consumatorilor, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice ale unuia sau mai multor consumatori), precum și reglementarea organelor competente să realizeze constatarea și sancționarea faptelor considerate contravenție potrivit art. 46 și 461 din O.G. nr. 21/1992.</p> <p>2 Modificarea Codului consumului</p>
Denumirea actului normativ	Legea nr. 425/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 296/2004 privind Codul consumului („Legea nr. 425/2006”)

Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 968/03.12.2006
Intrare în vigoare	7 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului („ Codul Consumului ”)
Dispoziții principale	<p>Unul din obiectivele principale avute în vedere de politica de protecție a consumatorului este creșterea gradului de educare a consumatorilor în privința drepturilor pe care aceștia le au, obiectiv care nu poate fi atins decât prin dezvoltarea cadrului instituțional special în acest domeniu. Un rol decisiv în atingerea acestui obiectiv strategic îl au organismele consultative și neguvernamentale ale consumatorilor. În acest sens, modificarea adusă Codului Consumului prin Legea nr. 425/2006 urmărește o mai clară delimitare a drepturilor și obligațiilor pe care aceste entități le dobândesc în baza legii. Menționăm că anterior modificării, se prevedeau o serie de atribuții ale acestor entități, fără a se diferenția care trebuie îndeplinite obligatoriu și care numai facultativ.</p> <p>Legea nr. 425/2006 stabilește următoarele drepturi în beneficiul organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor:</p> <ul style="list-style-type: none">• dreptul de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;• dreptul de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;• dreptul de a fi consultate, cu ocazia elaborării proiectelor de acte normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;• dreptul de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;• dreptul de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora. <p>Dreptul menționat la lit. (e) este un element de noutate față de reglementarea anterioară.</p> <p>Corelativ, Legea nr. 425/2006 prevede de asemenea obligațiile organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none">• obligația de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piață a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prevăzut în documentele

stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;

- obligația de a propune operatorilor economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;
- obligația de a solicita informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;
- obligația de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra neconformității produselor și serviciilor existente pe piață, precum și asupra posibilelor consecințe vătămătoare dovedite ale acestora pentru consumatori.

În plus, față de prevederile anterioare ale Codului Consumului care prevedeau numai *posibilitatea* ca educarea consumatorilor să devină o parte din programul de învățământ, Legea nr. 425/2006 prevede expres că o asemenea educare „*este o parte*” a programului de învățământ.

Dreptul muncii

1 Noi prevederi legale privind protecția angajaților

Denumirea actului normativ

Legea nr. 450/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1004/18.12.2006

Intrare în vigoare

21 decembrie 2006

Dispoziții principale

Conform noilor dispoziții, angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea acestea.

În acest caz, acești angajatori au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților și de a depune dovezile lunare de calculare a drepturilor salariale la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar. Certificarea înscrierilor efectuate în carnetele de muncă pentru salariații acestor angajatori se va face tot de inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar.

2 Procedura cadru pentru informarea și consultarea angajaților

Denumirea actului normativ	Lege nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006/18.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Dispoziții principale	Legea nr. 467/2006 transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a salariaților din Comunitatea Europeană.

Dispozițiile acestei legi se aplică entităților publice sau private care desfășoară o activitate economică cu, ori fără scop lucrativ și care au angajați cel puțin 20 de salariați.

Angajatorii au obligația să informeze și să consulte reprezentanții angajaților, potrivit legislației în vigoare, cu privire la:

- evoluția recentă și evoluția probabilă a activităților și situației economice a întreprinderii;
- situația, structura și evoluția probabilă a ocupării forței de muncă în cadrul întreprinderii, precum și cu privire la eventualele măsuri de anticipare avute în vedere, în special atunci când există o amenințare la adresa locurilor de muncă;
- deciziile care pot duce la modificări importante în organizarea muncii, în relațiile contractuale sau în raporturile de muncă, inclusiv cele vizate de legislația română privind procedurile specifice de informare și consultare în cazul concedierilor colective și al protecției drepturilor angajaților, în cazul transferului întreprinderii.

Neinformarea salariaților cu privire la aspectele prevăzute de această lege, precum și nerespectarea procedurilor prevăzute pentru informare constituie contravenții și se sancționează cu amenzi cuprinse între 1.000 și 50.000 lei.

Instituții financiare

1 Măsuri suplimentare privind supravegherea instituțiilor financiare

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar („O.U.G. nr. 98/2006”)
----------------------------	---

Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1023 din 22.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu legislația comunitară	Directiva nr. 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002, privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și societăților de servicii de investiții financiare dintr-un conglomerat financiar
Dispoziții principale	<p>O.U.G. nr. 98/2006 a fost adoptată în scopul îndeplinirii de către România a obligațiilor asumate în cadrul negocierilor în vederea aderării și are ca scop armonizarea deplină a legislației relevante în materie de supraveghere suplimentară a entităților reglementate cu reglementările comunitare.</p> <p>În acest context, O.U.G. nr. 98/2006 reprezintă actul normativ cadru de reglementare a regulilor privind supravegherea suplimentară a entităților financiare reglementate, persoane juridice române, autorizate conform regulilor sectoriale aplicabile și care fac parte dintr-un conglomerat financiar, în scopul stabilității financiare și al protecției deponenților, asiguraților și investitorilor.</p> <p>În cadrul O.U.G. nr. 98/2006 sunt prezentate definiții relevante domeniului de aplicare a acestui act normativ.</p> <p>Prevederile O.U.G. nr. 98/2006 se aplică următoarelor entități reglementate:</p> <ul style="list-style-type: none">• instituțiilor de credit;• societăților de asigurare;• societăților de reasigurare;• societăților de servicii de investiții financiare;• firmelor de investiții;• societăților de administrare a investițiilor. <p>În vederea identificării conglomeratului financiar, O.U.G. nr. 98/2006 prevede că activitățile unui grup se desfășoară în principal în sectorul financiar dacă raportul dintre totalul activului bilanțier al entităților reglementate și al celor nereglementate din sectorul financiar, din cadrul grupului, și totalul activului bilanțier al grupului în ansamblul său depășește 40%.</p> <p>Autoritățile competente din România care au autorizat entitățile reglementate, identifică orice grup care intră în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare.</p> <p>Entitățile reglementate trebuie să dispună de politici corespunzătoare de adecvare a capitalului la nivelul conglomeratului financiar.</p> <p>Orice subgrup al unui grup, care îndeplinește criteriile pentru a fi conglomerat</p>

financiar, este supus supravegherii suplimentare.

În vederea asigurării unei supravegheri suplimentare corespunzătoare a entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar, un coordonator unic, responsabil de coordonarea și exercitarea supravegherii suplimentare, este desemnat dintre autoritățile competente ale statelor membre implicate, inclusiv cele ale statului membru în care se află sediul central al societății financiare holding mixte. Desemnarea acestui coordonator se bazează pe criteriile prevăzute în această ordonanță de urgență. De asemenea, O.U.G. nr 98/2006 stabilește atribuțiile coordonatorului cu privire la supravegherea suplimentară. Coordonatorul are acces la orice documente întocmite de auditorii financiari în cadrul activității de audit.

Persoanele juridice, care sunt supuse supravegherii suplimentare, fie că sunt sau nu entități reglementate, trebuie să-și comunice reciproc orice informații relevante pentru scopurile supravegherii suplimentare.

Dacă o entitate reglementată se folosește de apartenența sa la un conglomerat financiar pentru a se sustrage, total sau parțial, de la aplicarea regulilor sectoriale, autoritățile competente pot aplica entităților reglementate aflate sub supravegherea lor oricare dintre măsurile ori sancțiunile prevăzute de regulile sectoriale corespunzătoare.

2 Cerințe suplimentare privind adecvarea capitalului, tranzacțiile intra-grup și concentrarea riscului la nivelul corporațiilor financiare

Denumirea actului normativ	Ordin comun nr. 23/120/113.136 din 15 decembrie 2006 al Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor privind cerințele suplimentare de adecvare a capitalului, tranzacțiile intra-grup și concentrarea riscurilor la nivelul unui conglomerat financiar („ Ordin nr. 23/2006 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1031 din 27.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar
Dispoziții principale	Ordinul nr. 36/2006 stabilește modul de determinare a cerințelor suplimentare de adecvare a capitalului, identificarea și raportarea tranzacțiilor intra-grup și a

concentrărilor de riscuri la nivelul unui conglomerat financiar.

Acest act normativ se aplică entităților reglementate, persoane juridice române, care sunt supuse supravegherii suplimentare exercitate de către coordonator la nivelul unui conglomerat financiar.

Ordinul nr. 23/2006 cuprinde prevederi detaliate privind regulile și metodele tehnice de calcul privind adecvarea capitalului, privind tranzacțiile intra-grup și raportarea acestora, precum și cele privind concentrarea riscurilor la nivelul unui conglomerat financiar, inclusiv identificarea concentrărilor de riscuri.

3 Finanțarea proiectelor de investiții care necesită o perioadă mai lungă de un an până la finalizare

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2006 privind finanțarea unor proiecte de investiții care necesită o perioadă mai lungă de un an până la finalizare
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1031/27.12.2006
Intrare în vigoare	27 decembrie 2007
Dispoziții principale	<p>Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică proiectelor de investiții și altor cheltuieli asimilate investițiilor ai căror beneficiari sunt ordonatori principali de credite ai bugetului de stat și care se realizează pe o perioadă mai mare de un an, plățile aferente urmând a se efectua, de la momentul finalizării obiectivului de investiții, eșalonat pe mai mulți ani.</p> <p>Ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat vor prezenta anual, spre aprobare, ca anexe la bugetele proprii, proiectele de investiții prevăzute a căror finanțare se asigură potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. Finanțarea acestor proiecte de investiții se realizează de către instituții financiare până la momentul finalizării acestora, prin efectuarea de plăți către furnizori/contractanți, pe baza certificării de către ordonatorii principali de credite a respectării condițiilor contractuale stabilite în vederea realizării proiectelor de investiții. Selecția instituțiilor financiare care vor finanța proiectele de investiții se face potrivit legislației în vigoare, ordonatorii principali de credite și Ministerul Finanțelor Publice aprobând condițiile de finanțare oferite de către instituțiile financiare, premergător încheierii documentației aferente finanțării.</p>

Achiziții publice

1 Reguli privind atribuirea contractelor de publicitate

Denumirea actului normativ	Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și
----------------------------	---

Publicație	Monitorizarea Achizițiilor Publice nr. 183/2006 privind aplicarea dispozițiilor referitoare la contractul de publicitate media („ Ordinul nr. 183/2006 ”)
Intrare în vigoare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979/07.12.2006 7 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („ O.U.G. nr. 34/2006 ”)
Dispoziții principale	<p>Prin Ordinul nr. 183/2006 s-au stabilit condițiile și procedura pe care autoritățile contractante trebuie să le îndeplinească în vederea atribuirii unui contract de publicitate media. În acest sens, atribuirea contractului de publicitate media se va putea realiza prin procedura „cererii de oferte”. În ceea ce privește atribuirea propriu-zisă, Ordinul nr. 183/2006 impune parcurgerea următoarelor etape:</p> <ul style="list-style-type: none">• întocmirea unui referat de oportunitate cu privire la achiziția publică a serviciilor de publicitate media. Referatul va trebui să cuprindă, printre altele, informații relative la rațiunea achiziției de publicitate, impactul urmărit etc.• invitația de participare la procedura de atribuire a contractului de publicitate media prin "cerere de oferte".• întocmirea dosarului achiziției publice de servicii de publicitate media.• încheierea contractului de achiziție de publicitate media; Ordinul nr. 183/2006 prevede obligativitatea stipulării unei clauze potrivit căreia părțile se obligă să asigure accesul publicului la anumite categorii de informații (privind destinatarii finali ai fondurilor de publicitate, criteriile de alocare a acestor fonduri etc.).• întocmirea unui raport de evaluare a impactului achiziției publice a serviciilor de publicitate media scrisă, audio-vizual și electronică în promovarea imaginii, informarea clienților etc. <p>Documentația ce trebuie întocmită pentru fiecare etapă mai sus-menționată este prevăzută în anexele ce fac parte integrantă din Ordinul nr. 183/2006.</p> <p>În scopul asigurării respectării principiului transparenței și egalității de șanse vor trebui realizate și anumite cerințe de publicitate, respectiv publicarea anunțurilor de intenție, de participare și de atribuire a contractului de publicitate media în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, în Sistemul electronic de achiziții publice (SEAP), pe pagina de internet proprie a autorității contractante, dacă există, și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), în situațiile prevăzute de</p>

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

2 Norme pentru aplicarea prevederilor privind contractele de achiziție publică prin mijloace electronice

Denumirea actului normativ	Hotărârea Guvernului nr. 1660/2006 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică prin mijloace electronice din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („ H.G. nr. 1660/2006 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978/07.12.2006
Intrare în vigoare	7 decembrie 2006
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („ O.U.G. nr. 34/2006 ”)
Dispoziții principale	<p>H.G. nr. 1660/2006 stabilește reglementări de detaliu față de prevederile generale ale O.U.G. nr. 34/2006 privind modalitatea de pregătire, inițiere și desfășurare a procedurilor de selecție prin mijloace electronice de către autoritățile contractante.</p> <p>Noua reglementare conține prevederi privind înregistrarea și reînnoirea înregistrării autorităților contractante în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) stabilind condițiile și procedura de realizare a înregistrărilor menționate. Procedura de înregistrare constă în principal în (i) completarea unui formular online, (ii) transmiterea unei cereri de înregistrare operatorului SEAP și (iii) dobândirea de la operatorul SEAP a certificatului digital de înregistrare.</p> <p>De asemenea, H.G. nr. 1660/2006 stabilește procedura detaliată pentru desfășurarea procedurilor de atribuire prin utilizarea mijloacelor electronice, respectiv: licitația deschisă, licitația restrânsă, cererea de oferte și, ca o procedură distinctă, licitația electronică ca etapă finală a unei proceduri de atribuire în care s-au utilizat integral sau numai parțial mijloace electronice.</p> <p>Ca un element de noutate, H.G. nr. 1660/2006 prevede posibilitatea operatorilor economici înregistrați în SEAP de a publica un catalog cuprinzând produsele, serviciile sau lucrările pe care le oferă și care, în limita sumei de 5.000 de euro în echivalent lei, pot fi achiziționate direct de către autoritatea contractantă. De asemenea, se prevăd reguli privind suspendarea operatorilor economici din SEAP în cazul în care aceștia încalcă normele și procedurile de utilizare și securitate ale</p>

sistemului.

În plus, H.G. nr. 1660/2006 instituie tarifele de participare la SEAP și de utilizare a acestuia.

Asigurări sociale

Denumirea actului normativ	Legea nr. 487/2006 a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1047/29.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007
Legături cu alte acte normative	Actele normative care reglementează diferitele contribuții sociale datorate conform legii române (e.g. Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale sau nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă)
Dispoziții principale	Principalele modificări cu privire la regimul contribuțiilor sociale sunt următoarele: <ul style="list-style-type: none">• salariul mediu brut de referință folosit pentru calcularea plafoanelor maxime pentru anumite contribuții sociale (e.g. CAS) a fost majorat la 1.270 RON;• nivelul contribuției de asigurări sociale (CAS) a fost redus cu câte un punct procentual pentru fiecare tip de condiții de muncă. De exemplu, nivelul CAS pentru condiții de muncă normale va fi de 29%, din care contribuția individuală a salariatului este de 9,5%.• contribuția de asigurări sociale de șomaj datorată de angajator a fost stabilită la 2% în timp ce contribuția salariatului a rămas la 1%. În plus, angajatorul are obligația de plăti o contribuție de 0,25% la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, reglementat de Legea nr. 200/2006.• cotele aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale se vor stabili între 0,4% și 3,6% în funcție de obiectul de activitate al angajatorului (conform codului CAEN)

Ajutor de stat

Denumirea actului normativ	Ordonanță de urgență nr. 117/2006 din 21.12.2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat („O.U.G. nr. 117/2006”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1042/28.12.2006
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2007

Legături cu alte acte normative

- Regulamentul privind abrogarea unor regulamente și instrucțiuni adoptate de Consiliul Concurenței în domeniul ajutorului de stat publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1057/30.12.2006;
- întrucât în materia ajutorului de stat, de la data aderării, devin direct aplicabile prevederile cuprinse în regulamentele comunitare, Consiliul Concurenței abrogă legislația secundară emisă în acest domeniu care dublează regulamentele comunitare

Dispoziții principale

Competențele de autorizare a ajutoarelor de stat se transferă de la Consiliul Concurenței la Comisia Europeană, iar legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat va fi direct aplicabilă în România.

Procedura de examinare a notificărilor înregistrate la Consiliul Concurenței în baza Legii nr. 143/1999, republicată, pentru care nu s-au emis decizii până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, încetează de drept la această dată.

Investigațiile în derulare, inițiate potrivit prevederilor Legii nr. 143/1999, republicată, încetează de drept la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Deciziile Consiliului Concurenței continuă să-și producă efectele.

Ajutorul de stat nou, supus obligației de notificare, nu poate fi acordat decât după autorizarea acestuia de către Comisia Europeană. Notificările privind măsurile de ajutor de stat, respectiv informările privind măsurile de ajutor de stat care intră în domeniul de aplicare al exceptărilor pe categorii de la obligația de notificare, se transmit Consiliului Concurenței, care emite un aviz.

Consiliul Concurenței este autoritatea competentă să transmită Comisiei Europene notificările, informările, respectiv raportările în cadrul procesului de monitorizare. Consiliul Concurenței reprezintă România în fața Comisiei Europene în procedurile comunitare privind ajutorul de stat. În susținerea notificării în fața Comisiei Europene, Consiliul Concurenței va fi asistat de către autoritatea care a elaborat notificarea.

Consiliul Concurenței colaborează cu autoritatea competentă să reprezinte România în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene în cazurile privind ajutorul de stat.

Consiliul Concurenței monitorizează ajutoarele de stat în sensul prevederilor din regulamentele comunitare referitoare la acțiunile de monitorizare, în baza raportărilor, informațiilor și datelor transmise de furnizorii de ajutor de stat. De asemenea, Consiliul Concurenței elaborează raportul anual privind ajutoarele de

stat acordate în România, care este supus aprobării Guvernului. În vederea asigurării transparenței în acest domeniu, raportul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se transmite Comisiei Europene.

Acte normative abrogate

Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat este abrogată începând cu 1 ianuarie 2007. În materia ajutorului de stat, legea abrogată este înlocuită de dispozițiile art. 87-89 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și a legislației secundare adoptate în baza acestora, direct aplicabile de la data aderării în dreptul intern.

Drept fiscal

1 Modificarea Codului fiscal

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110 din 21 decembrie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028/27.12.2006

Intrare în vigoare

1 ianuarie 2007

Dispoziții principale

În cazul în care în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri din consultanță și management, în pondere de peste 50 % din veniturile totale, indiferent de valoarea acestor venituri, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile referitoare la impozitarea veniturilor microîntreprinderilor.

Taxa specială pentru autoturisme și autovehicule comerciale se aplică autoturismelor și autovehiculelor comerciale cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 tone inclusiv. Pentru autoturismele și autoturismele de teren a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 1 ianuarie 2007 și pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziționării de pe piața internă în cursul anului 2006, taxa specială nu se mai datorează.

2 Modificarea Codului de procedură fiscală

Denumirea actului normativ

Legea nr. 505 din 28 decembrie 2006 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1054/30.12.2006

Intrare în vigoare

1 ianuarie 2007

Dispoziții principale

Sunt introduse prevederi referitoare la ordinea stingerii datoriilor, în cazul în care un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile.

3 Înregistrarea operatorilor economici care vor efectua achiziții intercomunitare de produse accizabile după data de 1 ianuarie 2007

Denumirea actului normativ

Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 2.135 din 12 decembrie 2006 privind înregistrarea operatorilor economici care vor efectua achiziții intercomunitare de produse accizabile după data de 1 ianuarie 2007

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029/27.12.2006

Intrare în vigoare

27 decembrie 2006

Dispoziții principale

Operatorii economici importatori care achiziționează produse supuse accizelor din alte state membre ale Uniunii Europene și care doresc să continue această activitate după data de 1 ianuarie 2007, precum și operatorii economici care intenționează să facă astfel de achiziții de la această dată trebuie să se autorizeze în calitate de operatori înregistrați. Autorizarea se efectuează la Ministerul Finanțelor Publice - Direcția de autorizări în cazul produselor supuse accizelor armonizate și la autoritățile fiscale teritoriale unde sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, în cazul altor produse accizabile. Înregistrarea constă în eliberarea unei autorizații provizorii, care atestă calitatea de operatori înregistrați și codul de acciză atribuit acestuia. Autorizațiile produc efecte începând cu data de 1 ianuarie 2007 până la emiterea autorizației propriu-zise de operator înregistrat, cu condiția ca până la 1 martie 2007, operatorul economic să respecte condițiile impuse de Codul Fiscal (referitoare la ținerea contabilității, plata accizelor, acceptarea verificărilor stocului și prezentarea produselor la cererea organelor de control).

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristina Metea, Avocat colaborator senior (cristina.metea@tuca.ro)